

je mojstrsko delo in je z jezikovnega kakor tudi z bogoslovnega stališča dovršen. Prevajala sta točno, jasno in zelo verno. Izvirni tekst prevoda svetih bratov in njihovih učencev se nam ni ohranil, pač pa imamo rokopise v glagolici in cirilici iz 11. in 12. stoletja.

V drugem delu nam podaja dr. Snaj posebni uvod v posamezne zgodovinske knjige nove zaveze, t. j. evangelije in apostolska dela, nato v poučne knjige, t. j. liste sv. apostola Pavla, Jakoba, Juda, Petra in Janeza in v preročno knjigo, t. j. razodetje. Predstavi nam posamezne pisatelje, govori o pristnosti, vsebini in namenu sv. knjig, o kraju in času njihovega postanka. Obširno razpravlja o sv. Pavlu in o njegovem pomenu za sv. Cerkev.

V »Dodatku« nam poda Palestino v Jezusovem času v geografskem, političnem in versko-moralnem pogledu.

Važen je tudi rodovnik Herodove hiše in pregled važnejših dogodkov nove zaveze, iz katerega je razvidno, da se je Jezus rodil l. 8. (7) pred Kr. r., umrl l. 30. po Kr. r. Po tem štetju bi bil Kristus star 38 let. Sicer pa je vprašanje Jezusove starosti še vedno odprto: bibličisti so tudi mnenja, da se je Kristus rodil 749 A. U. C., to je l. 5. (4) pr. Kr. r., nastopil je svoje javno delovanje l. 779. A. U. C., star 30 let, to je l. 26. (25) po Kr. r., v petnajstem letu vladanja cesarja Tiberija, ki je zavladal že l. 764. kot Avgustov sovladar.

Uvod je odlično znanstveno delo v slovenski bogoslovni literaturi, pisano izredno jasno in razumljivo. Po »Uvodu« bo z veseljem segel vsakdo, duhovnik kot laik, izobražen in preprost. Z veliko večjim umevanjem bo mogel razumevati globokost sv. pisma.

J. S.

Marcello Fraulini: »Grano del Carso«. Trieste, 1940.

Že pred nekaj časa je izšla v Trstu pri založbi Trani (morda je zanimivo vedeti, da je pri tej založbi izšla prva naklada naše »Barčice«) dobra pesniška zbirka »Grano del Carso« (Žito s Krasa) — (8^a, 76 str.). Pesnik je Tržačan Marcello Fraulini, ki je s pričujočo že pri peti svoji zbirki. Prve so bolj začetniške.

»Grano del Carso« obstoji iz treh različnih delov. V prvi dobri tretjini »Osteria del Porto« Fraulini krepko in življenjsko zadeto riše tržaško okolje. Tu je pesnik otrok svojega mesta. Kako zanimiv je opis »Ponte rosso« in branjevke ob njem, ptičarice in rožarice ter pobičev z ulice, ki ukradejo perce solate za njih kornjače! Prava tržaška kavarna na glavnem trgu se zasveti iz pesmi »Il caffè« (kavarna). Spomini mladih dni so zapisani v »In via Cattedrale« (v stolni ulici). Taki so:

In via cattedrale c'è un altarino
coi fiori e sopra una Madonina
dallo sguardo dolce con in braccio
un roseo Gesù Bambino

V ulici Cattedrale je oltarček
z rožami in zgor Marijo
sladkega pogleda in v rokah
je rožnat Jezus malček

Ta prvi del kaže pesnika, ki res občuti svoje okolje in ga zna lepo podati.

Nas pa bolj zanima druga polovica zbirke, ki nosi za podnaslov kar glavni naslov knjige »Grano del Carso«. To pa iz dveh vzrokov: ker poje pesnik o kraški zemlji in ker zadoni v njegovi pesmi prizvok našega — Kosovela, pravega pevca Krasa.

Poslušajte, kako tržaški pesnik poje o dolini:

In un mare di pietre
laggiù, resta una dolina
dove un uomo lavora la terra
fra i colori dell'aurora.

All'orizzonte sorge la casetta
il camino a destra vapora
e con l'occhio di vetro
brilla l'unica finestra.

Mentre l'uomo ara
quel poco di terra,
il cielo li vicino
s'apre e rischiarà.

V kamnitem morju
doli je zdolbena dolina;
nekdo tam zemljo koplje
v barvanem obzorju.

na brdu je hišica
iz desnega dimnika se kadi
in stekleno oko
edinega okna se svetli.

Ko orje mož
tisto malo zemlje,
nebo se blizu odpre
in se zjasni.

Kakor da bi odmevala Kosovelova

Vetri v polju šumijo
trave mehko valovijo
solnce v dolino blešči.

Ali pa Fraulinijev poldan na Krasu:

A mezzo giorno una campana
rintocca fra quattro case
nel mezzo di una piana
senza un filo d'erba.

Opoldne zvoni ave
iznad štirih hiš
sredi goličave
brez bilke trave.

Kosovelov kraški večer je pa tak:

Ves Kras je mehak — kot da ihti —
iz kapele luč in godba plava;
trenutek — in kakor raztrgan obraz
obmolči v mesečini skalna puščava.

Razliko med obema pevcema Krasa je občutiti: Fraulini riše in dobro riše naš Kras, Kosovel pa ga riše in o njem poje, iz njega brsti. Oba podasta isto sliko s sličnimi barvami, a Kosovel poleg slike še glas rodne grude.

Zato je prvi del, »tržaški« del, boljši kot »kraški«, je bolj zraščeno s pesnikovo dušo. Pesnik raste s svojim okoljem, s svojo zemljo in to je Fraulinijeva, sicer dobra lirična zbirka, tudi pokazala.

In še ena misel ob Fraulinijevi zbirki: kako bi bilo, da bi kdo pesnika Kosovela pokazal v lepem prevodu italijanski kulturni javnosti? R. B.

Umetnost

France Prešeren — Dekletam. Ilustrirana dela Franceta Prešerna. Knjižica 2. Bibliofilska založba v Ljubljani 1940. Str. 31.

Druga knjižica ilustriranih del Franceta Prešerna se v bistvu ne razlikuje od prve. Tudi tu je ob zgodnjih Prešernovih verzih zbrana skupina ilustracij umetnikov najrazličnejših generacij, brez kakega vidnejšega programa. Ko sem listal to knjigo, se mi je dojem neugodja, ki sem ga občutil že ob prvi,